

ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ο Σραστής της Θάλασσας

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

ΕΤΑΙΡΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ Ο.Ε.Θ.-Σ.Ε.Η.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: Βασίλης Λαζαρίδης

Σκηνικά-Κοστούμια: Νίκος Πετρόπουλος

Χορογραφίες: Νανά Κανδύλη

Επιμέλεια και
Θεατροποίηση κειμένων: Θάνος Κανούσης

Τάκης Χρυσούλης

Τραγούδι: Γιάννης Κούτρας

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ ΗΘΟΠΙΟΙ

(με αλφαβητική σειρά)

Χάρης Αρώνης

Νίκος Γριζάνης

Βαγγέλης Δρούγκας

Θάνος Κανούσης

Αλίκη Κατσαβού

Σπύρος Κωνσταντιδης

Μελίνα Παπανέστωρος

Τάκης Χρυσούλης

Θ' ακουστούν τραγούδια των:

ΘΑΝΟΥ-ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΥ

ΓΙΑΝΝΗ ΣΠΑΝΟΥ

ΜΑΡΙΖΑΣ ΚΩΧ

Μια μουσική θεατρική παράσταση που βασίζεται στην ποίηση του Καββαδία, σε δικά του κείμενα θεατροποιημένα, άγνωστα στο ευρύ κοινό, καθώς και στη βιογραφία του, με ζωντανή βμελή ορχήστρα.

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ Ι.Κ.Α. ΒΥΡΩΝΑ

Ο Νίκος Καββαδίας γεννήθηκε το 1910 σε μια μικρή πόλη της Μαντινείας κοντά στο Χορμίνι, από γονείς Κεφαλονίτες. Η οικογένεια θα ζήσει ελάχιστα εκεί. Το τέλος της μέρας θα είναι ο Πειραιάς, το 1921, όταν ο Νίκος είναι μόλις 11 ετών. Εκεί τελειώνει Δημοτικό και Γυμνάσιο. Το 1929 μπαίνει υπάλληλος σε ναυτικό γραφείο. Αντέχει μόνο λίγους μήνες να βλέπει τους άλλους να ταξιδεύουν. Τα καράβια και η θάλασσα είναι το όνειρό του. Μπαρκάρι ναύτης σε φορτηγό.

Αποφασίζει να πάρει το δίπλωμα του ασυρματιστή. Ήθελε να γίνει καπετάνιος, μα τα χρόνια είχαν περάσει, τα είχε φάει η λαμαρίνα. Πάσχει το δίπλωμα το 1939, αλλά αντί να μπαρκάρι βρίσκεται στρατώνης στην Αλβανία και κατόπιν ξεμαρκαρός στην Αθήνα στη γερμανική Κατοχή. Μετά την Κατοχή ξενομαρκαρεί, αδιάκοπα πια, γυρίζοντας όλο τον κόσμο, ως το Νοέμβριο του 1974.

Τρεις μήνες άντεξε μακριά από τη θάλασσα. Πεθαίνει από εγκεφαλικό επεισόδιο στις 10 Φεβρουαρίου του 1975.

Ο Νίκος Καββαδίας είναι ίσως ο μόνος που αξίζει το χαρακτηρισμό του απόλυτου βιωματικού στην ποίησή του. Μιλάει πάντα για τα καράβια που έζησε, τους ναυτικούς που γνώρισε, τους έρωτες, τους κουσούδες και τους θανάτους στα λιμάνια, με τη γλώσσα των καραβιών, αλλά και κάποιους ιδιωματισμούς της Κεφαλονιάς, να μπλέκονται στα γήσινα λαϊκά ελληνικά του.

Ο έρωτάς του για τα ταξίδια και τη θάλασσα, πάθος τρέμερό, σχέση αγάπης και μίσους, είναι ορατός σε κάθε στίχο του, και τόσο δυνατός που διαπερνά τον αναγνώστη, τον κάνει να ξεκατάσει τις άγνωστες λέξεις και τους ναυτικούς όρους και να συνειδηθεί απόλυτα από την αλήθεια του λόγου του.

Ο Νίκος Καββαδίας άφησε πολύ λίγα πίσω του, μόλις τρεις ποιητικές συλλογές, ένα μυθιστόρημα και τρία μικρά πεζά. Παρουσιάστηκε ταπεινά στα ελληνικά γράμματα και η ταπεινότητά του αυτή, μαζί με τη μελοποίηση πολλών ποιημάτων του, τον έφερε κοντά στη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων, κάνοντάς τον έναν από τους πιο δημοφιλείς μας ποιητές, δυστυχώς μετά το θάνατό του.

Η ποιητική συλλογή *Μαραμπού* κυκλοφόρησε το 1933, το *Πούτι* το 1947, και το *Τραβέρσο* το 1975. Η *Βάρδια*, το μοναδικό του μυθιστόρημα, το 1954. Τα μικρά πεζά *«Λια*, και *«Του Πολέμου»* και *«Στο άλογο μου»* κυκλοφόρησαν το 1987. Το *«Λι»* γυρίστηκε σε κινηματογραφική ταινία το 1995, με τίτλο «Between the Devil and the Deep Blue Sea», Σκηνοθεσία Marion Hansel, και πρωταγωνιστές τους: Λινγκ Τσου, Στέφαν Ρια, Άντριαν Μπριν, Τζέιν Μίλκιν, Μάκα Κότο, Μισα Αζνοβούρ, κ.ά.

Μια άλλη πλευρά καθόλου γνωστή είναι η πολιτική πλευρά του Νίκου Καββαδία. Ο ποιητής ήταν πολιτικοποιημένος. Πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση, υπήρξε για ένα διάστημα Γενικός Γραμματέας του ΕΑΜ Λογοτεχνών-Ποιητών, ενώ στη διάρκεια της Δικτατορίας χρησιμοποιήθηκε ως σύνδεσμος ανάμεσα σε οργανώσεις του εξωτερικού.

Έγραψε και πολιτικά ποιήματα, άγνωστα στο κοινό, όπως:

- *Στον Τάφο του Επονήτη* (συνεργασία με το περιοδικό *Νέα Γενιά*, όργανο του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΠΟΝ)
- *Αθήνα 1943* (δημοσιεύθηκε στο παράνομο περιοδικό Πρωτοπόρος, τον Δεκέμβριο του 1943, με το ψευδώνυμο «Τοπεινός»)
- *Federico Garcia Lorca*
- *Guevara* (για το θάνατο του Αργεντινού επαναστάτη)
- *Σπουδαστής* (γραμμένο για τους φοιτητές, στη συνέλευσή του στην *Πανσοφιστική*)
- *Σ' αγαπάω* (το έγραψε όταν ήταν 19 μόλις χρονών)

